

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 31 Δεκεμβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 27-11-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1746/27-11-2020 της ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «***», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «***», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και της παρεμβαίνουσας ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «***», νομίμως εκπροσωπούμενης (εφεξής «πρώτη παρεμβαίνουσα»).

Ως και της παρεμβαίνουσας ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «***», νομίμως εκπροσωπούμενης (εφεξής «δεύτερη παρεμβαίνουσα»).

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 18-11-2020 κοινοποιηθείσας, Απόφασης με αρ. 318/2020 Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας αρχής, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές των ανωτέρω δύο παρεμβαίνουσών στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την «***», εκτιμώμενης αξίας άνευ ΦΠΑ 2.020.048,39 ευρώ, που προκηρύχθηκε με τη με αρ. πρωτ. *** διακήρυξη, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ *** την 1-9-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ***.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. *** και ποσού 10.100,25 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας λόγω χρόνου δημοσίευσης και εκτιμώμενης αξίας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος με την από 27-11-2020 προσφυγή της, η προσφεύγουσα και τρίτη μειοδότηρια στρέφεται κατά της από 18-11-2020 κοινοποιηθείσας σε αυτήν εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-οικονομικών προσφορών, ως και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, καθ' ο μέρος κρίθηκαν αποδεκτές οι προηγούμενες αυτής προσφορές κατά σειρά κατάταξης, της πρώτης και δεύτερης παρεμβαίνουσας, οι οποίες ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, κατόπιν της από 1-12-2020 κοινοποίησης της προσφυγής, ασκούν τις αντιστοίχως από 11-12-2020 και από 10-12-2020 παρεμβάσεις τους, ενώ η προσφεύγουσα υποβάλλει κατά των ως άνω παρεμβάσεων το από 23-12-2020 υπόμνημά της. Άλλωστε, απορριπτέος είναι ο περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας να στραφεί κατά της προσφοράς της, ισχυρισμός της πρώτης παρεμβαίνουσας, ισχυρισμός ερειδόμενος αποκλειστικά στο ότι η προσφεύγουσα κατετάγη τρίτη μετά από κατά σειρά την πρώτη και δεύτερη παρεμβαίνουσα και τούτο διότι μόνη της η βελτίωση της θέσης της προσφεύγουσας στην κατάταξη προς κλήση ως προσωρινών αναδόχων, μειοδοτών, θεμελιώνει έννομο συμφέρον της προς τον αποκλεισμό έστω και ενός εκ των προηγούμενων αυτής μειοδοτών, αφού άλλωστε, ο διαγωνισμός δεν έχει εισέτι ολοκληρωθεί και απομένει το στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης, όπου η νυν προσφεύγουσα θα έχει δικαίωμα να κληθεί ως προσωρινή ανάδοχος αν έχουν έως τότε αποκλειστεί οι προηγούμενοι μειοδότες, χωρίς όμως να μπορεί τότε να προβάλει πλημμέλειες που εμφιλοχώρησαν στην αποδοχή τους σε προηγούμενα στάδια της διαδικασίας. Άλλωστε, όταν ο πρώτος μειοδότης και προσωρινός ανάδοχος δύναται να

προσβάλει τις προσφορές όλων των επόμενων μειοδοτών, ακριβώς προς διασφάλιση του ότι δεν θα επιδιώξουν τον αποκλεισμό του στο στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης, θα προέκυπτε ως αντιφατικό και συστηματικά εσφαλμένο να θεωρηθεί ως υποθετικό, μελλοντικό και ενδεχόμενο μην επιτρέπεται στον τρίτο μειοδότη να προσβάλει την αποδοχή των δύο πρώτων μειοδοτών, ακριβώς ώστε αποκλείοντας τον έναν εξ αυτών, να επιτύχει την άνοδο της κατάταξης του και άρα, της σειράς κλήσεως του ως προσωρινού αναδόχου. Περαιτέρω, αν γίνονταν δεκτοί οι ανωτέρω ισχυρισμοί, επί διαδικασιών με διακριτά στάδια, δεν θα ήταν δυνατή η προσβολή στα στάδια δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών προσφορών, μεμονωμένων προσφορών παρά μόνο όλων ομού, αφού ο αποκλεισμός μόνο μίας εκ περισσοτέρων συνδιαγωνιζομένων δεν θα οδηγούσε παρά σε ενδεχόμενο μόνο ανάθεσης στον προσφεύγοντα (σε συνδυασμό με την ύστερη κατάταξη οικονομικών προσφορών) και όχι κατά το στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών, βεβαιότητα. Οι δε περί του αντιθέτου επικαλούμενες εκ της πρώτης παρεμβαίνουσας, Αποφάσεις ΑΕΠΠ, καθ' ο μέρος τυχόν παραγνωρίζουν τα ανωτέρω, είναι προδήλως εσφαλμένες, αγνοούν δε ότι άλλωστε, η ΑΕΠΠ οφείλει να εκκαθαρίζει το ενώπιον της πραγματικό των υποθέσεων, ώστε να μεταβιβάζεται στο δικαστήριο της προσωρινής και οριστικής προστασίας η υπόθεση εκκαθαρισμένη, χωρίς πρωτοβαθμίως ανέξεταστο υπόλοιπο, προκαταλαμβάνοντας άλλωστε, την τυχόν περαιτέρω δικαιοδοτική κρίση επί του εξετασθέντος μέρους της υπόθεσης. Επομένως, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών της πρώτης παρεμβαίνουσας, ουδόλως η τύχη του κατ' αυτής σκέλους της προσφυγής εξαρτάται από την τύχη του κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας σχετικού σκέλους της προσφυγής, η δε προσφεύγουσα έχει αυτοτελές και όχι αλληλεξαρτώμενο, έννομο συμφέρον προς ακύρωση οιασδήποτε προσφοράς εκ των δύο και θα δύνατο, ασχέτως που δεν έλαβε εν προκειμένω χώρα, να προσβάλει έστω και μία μόνο εξ αυτών, αλυσιτελώς δε η πρώτη παρεμβαίνουσα προβάλλει, ως εκ τούτου, ισχυρισμούς κατά των λόγων της προσφεύγουσας που στρέφονται κατά της δεύτερης

παρεμβαίνουσας. Επομένως, η προσφυγή και οι Παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και δεύτερης μειοδότης, λόγω της προσφυγής, ήτοι περί του ότι το μέλος της *** απάντησε στο ΜΕΡΟΣ ΙΙ του ΤΕΥΔ του θετικά στο ερώτημα περί του αν είναι εγγεγραμμένος σε επίσημο κατάλογο, αναλυτικά αναφέροντας τα στοιχεία εγγραφής του σε ΜΕΕΠ, Επιμελητήριο και ΜΕΕΠ, ως και σειράς δικαιολογητικών εκπροσώπησης, σύστασης, μη πτώχευσης, εκκαθάρισης, εξυγίανσης ή συναφούς κατάστασης και ασφαλιστικής του ενημερότητας, προκύπτει ότι (Απόφαση ΑΕΠΠ 1086/2019 και βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 418/2020) εξαρχής το ως άνω ερώτημα περί του αν ο οικονομικός φορέας είναι εγγεγραμμένος σε επίσημο κατάλογο σε θέση να υποβάλει βεβαιώσεις πληρωμής φόρων και ασφαλιστικών εισφορών ή να παράσχει πληροφορίες στην αναθέτουσα για να τις λάβει από εθνική βάση δεδομένων, είναι ούτως ή άλλως άνευ εννόμου σημασίας και αντικειμένου για εγκατεστημένους στην Ελλάδα οικονομικούς φορείς, εγγεγραμμένους στο ΜΕΕΠ σε κατηγορία κατώτερη της τρίτης, ο δε ως άνω οικονομικός φορέας με σαφήνεια και ειλικρίνεια απάντησε την εγγραφή του σε κατώτερη αυτής τάξη, επί της ουσίας αναφέροντας ότι δεν ισχύουν περί αυτού οι περί εγγραφής σε κατάλογο, διατάξεις. Τούτο διότι μόνο το Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων μαζί με την ενημερότητα πτυχίου που προβλέπεται στην παρ. 5 του άρθρου 20 του ν. 3669/2008 λειτουργεί εν τέλει ως επίσημος κατάλογος, έως την ψήφιση του ΜΗ.ΤΕ. (σημειώνεται ότι βάσει του άρθρου 377, παρ. 1, περ. (31), εξακολουθούν να ισχύουν οι παρ. 4 και 5 του άρθρου 20 του ν. 3669/2008), για επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στην 3^η και άνω τάξη, περίπτωση πάντως που δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή, αφού ο ως άνω δήλωσε την Α2 τάξη του. Συνεπώς, δεδομένου ότι ο ως άνω δηλώνοντας την τάξη του, δηλώνει κάθε στοιχείο που έχει την έννοια ότι δεν θα τύχει της απαλλαγής υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης για τις εγγεγραμμένες σε κατάλογο, ήτοι 3^η τάξη ΜΕΕΠ και άνω βάσει ενημερότητας πτυχίου, μόνο του το γεγονός ότι εξ επιμελείας δήλωσε κάθε εμπορικό και επαγγελματικό μητρώο στο οποίο είναι

εγγεγραμμένος δεν συνεπάγεται τον αποκλεισμό του, διότι ανειλικρινής δήλωση προκύπτει ούτε μη υποβολή ή εσφαλμένη υποβολή ζητούμενων πληροφοριών, όπως θα προέκυπτε αν είτε δήλωνε αναληθή τάξη είτε δήλωνε μόνο θετική απάντηση στο ότι ανήκει σε επίσημο κατάλογο χωρίς αναφορά της τάξης ΜΕΕΠ του είτε ήταν σε 3^η και άνω τάξη, εγγεγραμμένος και απαντούσε παρά ταύτα αρνητικά. Με τον δεύτερο συναφή λόγο του ο προσφεύγων προβάλλει ότι το μέλος της ως άνω δεύτερης παρεμβαίνουσας ΜΕΚ ΟΕ, παρότι πληροί τις απαιτήσεις εγγραφής στις ανάλογες κατά τη διακήρυξη, κατηγορίες πτυχίου δια συνδυασμού των κατηγοριών της με αυτές των άλλων συμπροσφερόντων μελών της ένωσης, δεν δήλωσε στήριξη επί αυτών. Όμως, τα μέλη της ένωσης συνιστούν συμπροσφέροντες και ουδόλως έκαστο μέλος παρέχει τυχόν στήριξη κατ' άρ. 78 Ν. 4412/2016 στο άλλο συμπροσφέρον μέλος (ο δε τυχόν τρίτος παρέχων στήριξη προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής δεν συνιστά συμπροσφέροντα ή προσφέροντα ούτε τελεί σε ένωση με τον στηριζόμενο, αλλά αποτελεί ακριβώς «τρίτο» ως προς τον προσφέροντα μεμονωμένο οικονομικό φορέα ή τη στηριζόμενη προσφέρουσα ένωση, αφού και οι ενώσεις οικονομικών φορέων είναι δεκτικές στήριξης από τρίτους, πέραν των μελών τους προς πλήρωση κριτηρίων επιλογής, κατά τον όρο 2.2.8 της διακήρυξης), αλλά συμπράττοντας δια της ενώσεως, ενώνουν τους πόρους εκάστου εξ αυτών προς κάλυψη των απαιτήσεων της διακήρυξης, η δε πλήρωση των οικείων κριτηρίων επιλογής αρκεί καταρχήν να προκύπτει αθροιστικά και συνδυαστικά εκ των επιμέρους ικανοτήτων των μελών ένωσης, εκτός αν άλλως ειδικώς ορίζεται, χωρίς η συνδυαστική αυτή πλήρωση να συνιστά στήριξη σε «τρίτο», διότι τα μέλη της ένωσης δεν είναι μεταξύ τους τρίτοι. Επομένως, τα μέλη μιας ένωσης δεν χρειάζεται να δηλώσουν μεταξύ τους σχετική στήριξη, αντιθέτως, πρέπει να απαντήσουν ειδικά ερωτήματα περί ενώσεως και των άλλων μετ' αυτών συμπροσφερόντων σε κοινή προσφορά και άρα, δια μόνου τούτου, προκύπτει ότι τα ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ τους πρέπει να εξεταστούν συνδυαστικά, ως περισσότερα ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ της μίας και μόνης προσφοράς, τα δε προσόντα καθενός συνιστούν προσόντα της ένωσης. Άλλωστε η δεύτερη παρεμβαίνουσα, αφενός αλυσιτελώς απάντησε τη γενική ένδειξη του ΜΕΡΟΥΣ IV περι

πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής, αφού αφενός απάντησε στο σύνολο των επιμέρους ερωτημάτων περί κάθε κριτηρίου επιλογής αναλυτικά και διακριτά, αναφέροντας ακριβώς τις κατηγορίες και τάξεις στις οποίες είναι η ίδια εγγεγραμμένη, χωρίς να αναφέρει ως δική της κατηγορία, αυτή του έτερου μέλους της ένωσης, αφετέρου απάντησε αληθώς, διότι στο πλαίσιο της κοινής προσφοράς καλύπτεται το σύνολο των σχετικών κριτηρίων επιλογής. Άρα και αυτός ο λόγος είναι απορριπτέος. Ακριβώς για τον ίδιο λόγο, είναι απορριπτέος και ο εξ αντιστρόφου προβαλλόμενος τρίτος συναφής λόγος της προσφυγής, περί δήλωσης εκ του έτερου μέλους *** ότι πληροί όλα τα κριτήρια επιλογής στο ΜΕΡΟΣ IV του ΤΕΥΔ του, χωρίς να δηλώνει στήριξη του ιδίου ή της ένωσης στα προσόντα του έτερου μέλους. Όσον αφορά τον τέταρτο συναφή λόγο της προσφυγής κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, περί μη σαφούς δήλωσης κατανομής εργασιών και αμοιβής, ως και συντονιστή της ένωσης, σε αμφότερα τα ΤΕΥΔ των μελών της παρεμβαίνουσας, αναφέρεται ότι η ***, μετέχει με ποσοστό συμμετοχής 11,82% και στην κατασκευή και στην αμοιβή, η εργασία του δε, θα αφορά εργασίες πρασίνου, ενώ το μέλος *** θα μετέχει κατά 88,18% και στην κατασκευή και στην αμοιβή και η εργασία του θα αφορά οικοδομικές και ηλεκτρομηχανολογικές εργασίες, ως και οδοποιία, ενώ περαιτέρω αναφέρεται ότι η δεύτερη ανωτέρω επιχείρηση θα αναλάβει καθήκοντα και «νομίμου εκπροσώπου» της ένωσης. Εκ των ανωτέρω, προκύπτει ότι με πλήρη σαφήνεια δηλώθηκε η κατ' είδος, κατά ποσοστό κατασκευής και κατά ποσοστό αμοιβής, κατανομή εργασιών μεταξύ των μελών της ένωσης, ενώ ουδόλως παρέλειψαν να ορίσουν συντονιστή, αφού αναφέρθηκε το δεύτερο ως άνω μέλος της ένωσης ούτε η απλή χρήση του όρου «νόμιμος εκπρόσωπος», αντί «επικεφαλής/συντονιστής» συνεπάγεται τέτοια παράλειψη, αλυσιτελώς δε ο προσφεύγων επικαλείται τη διαφορά του ορισμού κοινού εκπροσώπου και συντονιστή, αφού όντως, η πρώτη έννοια αφορά φυσικό πρόσωπο με εξουσία να εκπροσωπεί τα μέλη και την ένωση έναντι της αναθέτουσας και η δεύτερη, μέλος της ένωσης, ήτοι οικονομικό φορέα που αναλαμβάνει τον συντονιστικό κατά την εκτέλεση, ρόλο στο πλαίσιο της ένωσης. Πλην όμως, εν προκειμένω τα μέλη της δεύτερης παρεμβαίνουσας δεν αναφέρθηκαν σε ένα φυσικό πρόσωπο,

αλλά στο δεύτερο εξ αυτών μέλος, ήτοι τη *** και άρα, δεν όρισαν δια της ως άνω δήλωσης τους, φυσικό πρόσωπο-εκπρόσωπο, αλλά επιχείρηση-συντονίστρια και εκπρόσωπο ενώπιον της αναθέτουσας. Άλλωστε, ακόμη και αν υποτεθεί ότι δια της φράσης «νόμιμος εκπρόσωπος», ήταν ασαφές αν εννοούσαν «συντονιστή», δεδομένης και της εγγύτητας των όρων, η αναθέτουσα υποχρεούτο πριν τυχόν αποκλείσει να ζητήσει, κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016, διευκρίνιση επί της ανωτέρω ήδη υποβληθείσας δήλωσης, χωρίς τούτο να συνιστά απαγορευμένη το πρώτον νέα δήλωση, αφού θα αποτελούσε αποσαφήνιση ήδη εγγεγραμμένης απάντησης, πάντως, όμως, εν προκειμένω ουδεμία σχετική ασάφεια ούτως ή άλλως προκύπτει. Άλλωστε, ο ίδιος ο περί εκπροσώπου/συντονιστή της ένωσης, όρος 3.1 της διακήρυξης αναφέρει ότι «Στην προσφορά επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του κάθε μέλους της ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής.», δηλαδή αναφέρει τον «συντονιστή» με τον εναλλακτικό («/») τίτλο «εκπρόσωπο» και άρα, προδήλως δεν πάσχει προσφορά λόγω μη ορισμού μέλους ένωσης ως «συντονιστή», δια μόνου του λόγου ότι ορίζει μέλος της (και όχι φυσικό πρόσωπο) με τον τίτλο «νόμιμο εκπρόσωπο», ήτοι «εκπρόσωπο», όρος αποδεκτός και από την ίδια τη διακήρυξη για την περιγραφή ακριβώς της ίδιας ιδιότητας (του «εκπροσώπου/συντονιστή»), ενώ δεν θα μπορούσε να γίνει αντιληπτό από οιονδήποτε εύλογο διαγωνιζόμενο πως η διατύπωση «εκπρόσωπος/συντονιστής» δεν συνεπάγεται το εναλλακτικώς χρησιμοποιούμενο, ισοδύναμο και ταυτόσημο των δύο όρων. Πολλώ δε μάλλον η προσθήκη της λέξης «νόμιμος» μπροστά από τη λέξη «εκπρόσωπος» δεν δύναται να αναιρεί τα ανωτέρω, καθώς δεν έχει παρά την έννοια ότι ο εκπρόσωπος νομίμως ορίζεται ενώπιον της αναθέτουσας αρχής. Ομοίως ουδεμία έννομη συνέπεια και λόγος αποκλεισμού προκύπτει από το ότι τα 2 μέλη της ένωσης απάντησαν στα οικεία ερωτήματα περί α' ρόλου του οικονομικού φορέα και β' άλλων οικονομικών φορέων μελών της ένωσης, αφού αναφέρουν επί κάθε απαντήσεως τα ονόματα του κάθε μέλους και του είδους

και ποσοστού συμμετοχής του, ενώ είναι άλλωστε σαφές ποιος υποβάλει ποιο ΤΕΥΔ και άρα ποιος είναι ο «ίδιος» και ποιος είναι ο «άλλος» οικονομικός φορέας, χωρίς καμία πλημμέλεια ή ασάφεια να γεννάται εκ των ανωτέρω. Περαιτέρω, ορθά και πάντως χωρίς να προκύπτει λόγος αποκλεισμού, τα ως άνω μέλη αναφέρθηκαν στην κοινοπραξία, που θα συσταθεί αν αναλάβουν τη σύμβαση, αναφέροντας την επωνυμία της και την πρόθεση σύστασης της, στο σημ. γ' της οικείας απάντησης τους επί του ερωτήματος γ' του ΤΕΥΔ «Κατά περίπτωση, επωνυμία της συμμετέχουσας ένωσης ή κοινοπραξίας», αφού αληθώς δήλωσαν την επωνυμία της μεταξύ τους υπό σύσταση και ήδη προσυμφωνημένης κοινοπραξίας, όρος ταυτόσημος και χρησιμοποιούμενος κατά τις συναλλαγές εναλλακτικά σε σχέση με τον όρο «ένωση οικονομικών φορέων. Επομένως, το σύνολο των ισχυρισμών του οικείου πέμπτου κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας λόγου της προσφυγής είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά τον έκτο συναφή λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει απαράδεκτο της εγγυητικής συμμετοχής του *** επειδή δεν αναφέρει ότι καλύπτει την ευθύνη και των δύο μελών της ένωσης. Η εγγυητική συμμετοχής του αναφέρει ότι «Με την παρούσα εγγυητική επιστολή εγγυώμαστε προς εσάς ... υπέρ της κοινοπραξίας «***» (ΑΦΜ *** και ΑΔΜ ***) ευθυνόμενων αλληλεγγύως και έκαστος εις ολόκληρον μέχρι του ποσού.... Η παρούσα εγγύηση καλύπτει μόνο τις από τη συμμετοχή εις τον ανωτέρω διαγωνισμό απορρέουσες υποχρεώσεις όλων των οικονομικών φορέων της κοινοπραξίας καθ' όλο τον χρόνο ισχύος της.». Συνεπώς, η εγγυητική με σαφήνεια αναφέρθηκε τόσο σε κάλυψη της μετέχουσας ένωσης, όσο και των οικονομικών φορέων μελών της, με μνεία επί των αυτοτελών ΑΦΜ τους και ειδική πρόβλεψη περί αλληλέγγυας και εις ολόκληρον εκάστου ευθύνης που καλύπτεται δια του ποσού της εγγύησης, αλλά και περαιτέρω εν συνεχεία νέα μνεία σε κάλυψη των υποχρεώσεων των μελών της κοινοπραξίας, ουδεμία δε πλημμέλεια ή ασάφεια περί των καλυπτόμενων υποκειμένων προκύπτει εκ μόνου του λόγου ότι η επωνυμία της κοινοπραξίας, που συνίσταται στις επωνυμίες των μελών της με την προσθήκη της λέξης «κοινοπραξία», τέθηκε εντός εισαγωγικών, πράγμα που έχει την έννοια, συνδυαζόμενο με την εν συνεχεία διατύπωση «ευθυνόμενων αλληλεγγύως και

έκαστος εις ολόκληρον», ότι η εγγυητική αναφέρεται και καλύπτει την υπό την οικεία επωνυμία κοινοπραξία, ως και τα συμπράττοντα μέλη αυτής (ως «ευθυνομένων αλληλεγγύως και έκαστος εις ολόκληρον») που περιλαμβάνονται κατά την επωνυμία τους εντός της ίδιας επωνυμίας, ουδόλως δε τούτο αναιρείται εκ μόνης της μη επανάληψης, για λόγους προφανούς ευλήπτου και ασκόπου, των επωνυμιών των μελών εκτός εισαγωγικών, μετά τη συμπερίληψη τους στην επωνυμία της κοινοπραξίας. Εξάλλου, τέθηκε για καθένα εκ των μελών η αυτοτελής εκάστου επωνυμία «***» και «***», τέθηκαν τα ΑΦΜ εκάστου, που συνιστούν μοναδικούς προσδιοριστικούς ταυτότητας επιχείρησης, κωδικούς, περαιτέρω δε η μνεία σε αυτή της διεύθυνσης του έτερου μέλους μόνο, ***, δεν συνιστά μόνη της λόγο αποκλεισμού, αφού δεν προκύπτει δυνατότητα σύγχυσης ως προς την κάλυψη του ***, που αναφέρεται με το αυτοτελές μοναδικό ΑΦΜ του και με την επωνυμία του. Επιπλέον, η όσον αφορά τη ***, αναφορά της ως «***» και όχι ως «***» με διακριτικό τίτλο «*** » και πάλι δεν ιδρύει λόγο αποκλεισμού αφού είναι σαφής η ταυτοποίηση της, όχι μόνο δια της αναφοράς του διακριτικού της τίτλου, αλλά και δια του συνδυασμού της με το ΑΦΜ και την έδρα της. Εξάλλου, ακόμη και όταν η διακήρυξη ορίζει συγκεκριμένο περιεχόμενο εγγυητικής, τυχόν επουσιώδες σφάλμα της εγγυητικής επιστολής που δεν επιδρά στο κύρος της (Απόφαση ΑΕΠΠ 7μ 10/2020), δεδομένου ότι δεν γεννάται εξ αυτών σύγχυση ως προς την ταυτότητα του υπέρ ου η εγγύηση, ούτε καταλείπεται αμφιβολία ως προς τη δέσμευση του εγγυητή, μεταξύ δε αυτών των επουσιωδών πλημμελειών, έχει κριθεί πως περιλαμβάνονται η παράλειψη αναγραφής του Α.Φ.Μ. και η πλημμελής αναγραφή της διεύθυνσης του προσφέροντος στο σώμα της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής,, βλ. Σ.τ.Ε. 1073/1993, Ε.Σ. Τμ. VI 1328, 1330/2018, 1876/2017, Α.Ε.Π.Π. 102/2017, 829/2018, 843/2018. Άρα, και έκτος, ως και το σύνολο των κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας λόγων, είναι απορριπτέοι, όπως και το στρεφόμενο κατά της αποδοχής της, σκέλος της προσφυγής.

4. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο κατά της πρώτης παρεμβαίνουσας και πρώτης μειοδότης λόγο της προσφυγής, ήτοι περί του ότι το μέλος της *** απάντησε αρνητικά στο ερώτημα II.A του ΤΕΥΔ περί εγγραφής

σε επίσημο κατάλογο, ενώ απάντησε θετικά στο ερώτημα του ΜΕΡΟΥΣ IV.A περί του αν είναι εγγεγραμμένος στα σχετικά επαγγελματικά ή εμπορικά μητρώα, αναφέροντας τον αριθμό εγγραφής του στο ΜΕΕΠ, χωρίς να δηλώσει κατηγορία εγγραφής, προκύπτει ότι ο τελευταίος απάντησε όντως στο οικείο ερώτημα της σελ. 15 του ΤΕΥΔ του περί του αν «είναι εγγεγραμμένος στα σχετικά επαγγελματικά ή εμπορικά μητρώα» και δη, σε ερώτημα με επιλογή θετικής ή αρνητικής απάντησης, χωρίς κανένα περαιτέρω ερώτημα περί κατηγοριών έργου, απάντησε «ΝΑΙ», περαιτέρω δε δήλωσε «[ΜΕΕΠ, ΑΡ. 13900]», ενώ άλλωστε, στο μόνο επιμέρους υποερώτημα περί του αν η σχετική τεκμηρίωση διατίθεται ηλεκτρονικά, απάντησε παραθέτοντας την οικεία ιστοσελίδα ypexd.gr, που συνιστά δημόσιο και ελεύθερης πρόσβασης μητρώο αναζήτησης με βάση αρ. ΜΕΕΠ εγγεγραμμένων εργοληπτικών επιχειρήσεων, εκ του οποίου άλλωστε προκύπτει η εγγραφή στη 2^η τάξη ΜΕΕΠ, που σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, δεν συνιστά «επίσημο κατάλογο» και άρα, ορθά απάντησε αρνητικά στο οικείο περί επισήμου καταλόγου ερώτημα του ΜΕΡΟΥΣ II.A, όπως άλλωστε και οι κατηγορίες εγγραφής του μαζί με τις ανά κατηγορία τάξεις (ΟΔΟΠΟΙΙΑ 2^η, ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ 2^η, ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ 2^η, ΛΙΜΕΝΙΚΑ Α1 και ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ-ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ Α1). Συνεπώς, δεν προκύπτει πλημμελής ή ελλιπής απάντηση του ανωτέρω, αφού κανένα ερώτημα δεν υπήρχε στο ΤΕΥΔ περί κατηγορίας ΜΕΕΠ, παρά εγγραφής ή μη στο οικείο εμπορικό ή επαγγελματικό μητρώο, όσον αφορά το κριτήριο επιλογής 22.B περί κριτηρίου καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, που συνέχεται με το κατ'άρ. 21.1 δικαίωμα συμμετοχής, που κατοχυρώνεται με την εγγραφή στις κατηγορίες ΟΔΟΠΟΙΑΣ, ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ, ΠΡΑΣΙΝΟΥ και ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ και εν, κατά τον όρο 21.3 αρκεί για τα μέλη ένωσης η εγγραφή σε έστω 1 εξ αυτών, κατηγορία, μαζί με τη συνδυαστική εξ όλων ομού κάλυψη όλων των κατηγοριών. Συνεπώς, ο ως άνω οικονομικός φορέας ορθώς απάντησε θετικά στο μόνο ερώτημα, ήτοι περί εγγραφής του σε επαγγελματικό μητρώο με κατηγορία αρκούσα για μέλος ένωσης, περαιτέρω δε, ανέφερε ότι το μητρώο αυτό είναι το ΜΕΕΠ, ως και τον αριθμό εγγραφής του σε αυτό και άρα, δήλωσε όχι μόνο ότι πληροί, αλλά και

τον τρόπο και μέσο δια του οποίου πληροί το προσόν εγγραφής στο οικείο μητρώο, ουδόλως δε ερωτήθηκε στο ΤΕΥΔ όσον αφορά την πανηγυρική και ειδική πέραν των ανωτέρω, αναγραφή των επιμέρους κατηγοριών εγγραφής του και ενώ ιδίως, με την απάντηση του σε ειδικό περί σχετικής βάσης δεδομένων ερώτημα του ΤΕΥΔ του (και όχι μόνος του παραπέμποντας σε εκτός του ΤΕΥΔ ή της προσφοράς, έγγραφο), συννόμως και με ειδική παραπομπή που το ίδιο το ΤΕΥΔ περιελάμβανε και θέσπιζε ως επιτρεπτή, ανέφερε τη σχετική βάση δεδομένων που δια μόνου του ήδη δηλωθέντος αρ. ΜΕΕΠ του, πιστοποιείται η εγγραφή του στις κατάλληλες κατηγορίες. Άλλωστε, και τούτο ισχύει και όσον αφορά τους κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, ισχυρισμούς, το ΤΕΥΔ περιλαμβάνει συγκεκριμένα ερωτήματα προς απάντηση προς διάγνωση πλήρωσης κριτηρίων επιλογής και έλλειψης λόγων αποκλεισμού, οι δε οικονομικοί φορείς δεν οφείλουν και δη, επί ποινή αποκλεισμού τους, να αναγράφουν επί κάθε ερωτήματος αναλυτικές εκθέσεις προκειμένου να καλύψουν κάθε όρο της διακήρυξης, πέραν όσων αποκλειστικά ερωτώνται, οι δε ισχυρισμοί της προσφεύγουσας επί της ουσίας αποπειρώνται τη δημιουργία νέων λόγων αποκλεισμού επί τη βάσει μη απάντησης σε ανύπαρκτα ερωτήματα και ενώ άλλωστε, και αν υποθεθεί ότι οι μετέχοντες όφειλαν να παράσχουν πληροφορίες πέραν των ερωτημάτων, τούτο δεν προέκυπτε κατ' ουδένα σαφή τρόπο, πέραν όσων όντως ερωτούν και υπό τη διατύπωση με την οποία τα ερωτούν, τα οικεία σημεία του προς συμπλήρωση ΤΕΥΔ. Περαιτέρω, με τους δεύτερο, τρίτο και τέταρτο συναφείς λόγους της, η προσφεύγουσα, σε αντιστοιχία με όσα προέβαλε κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, προβάλλει ότι τα 3 μέλη της πρώτης παρεμβαίνουσας δεν δήλωσαν το ένα στήριξη επί του άλλου και παρ' όλα αυτά απάντησαν ότι πληρούν όλα τα κριτήρια επιλογής, χωρίς άλλωστε η προσφεύγουσα να υποδεικνύει τη μη πλήρωση κάποιου κριτηρίου κατά μεταξύ των μελών αυτών, συνδυασμό. Όμως, όπως ήδη αναφέρθηκε στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, τα μέλη μιας ένωσης δεν συνιστούν μεταξύ τους τρίτους που παρέχουν ο ένας στήριξη στον άλλο, αλλά μέρη και συμπεροσφέροντες στο πλαίσιο μιας κοινής προσφοράς, χωρίς να συνιστούν κατ' αρ. 78 Ν. 4412/2016 τρίτους, ενώ η πλήρωση των κριτηρίων

επιλογής, αν άλλως ειδικώς δεν ορίζεται, επέρχεται ακριβώς δια του συνδυασμού των προσόντων της, άνευ ετέρου και δια μόνης και αρκούσας της στα ΤΕΥΔ των μελών της, δήλωση ότι αποτελούν μέλη ένωσης, μαζί με τα έτερα μέλη αυτής, στο πλαίσιο κοινής προσφοράς και άρα, ορθώς και αληθώς δεν δηλώνουν στήριξη επί των λοιπών μελών και δηλώνουν ότι πληρούν τα κριτήρια επιλογής ως μέρη μιας κοινώς και ενιαία θεωρούμενης προσφοράς και άρα, οι τρεις συναφείς λόγοι, έκαστος ως προς κάθε μέλος της ως άνω πρώτης παρεμβαίνουσας, είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά τον έκτο περί των εγγυητικών συμμετοχής της πρώτης παρεμβαίνουσας, λόγο της προσφυγής, η πρώτη παρεμβαίνουσα υπέβαλε α) τη με αρ. e-87880/28.09.2020 εγγυητική επιστολή συμμετοχής του ΤΜΕΔΕ, ύψους 28.154,76 €, β) τη με αρ. e87739/25.09.2020 εγγυητική επιστολή συμμετοχής του ΤΜΕΔΕ, ύψους 7.469,96 € και γ) τη με αρ. e-87704/25.09.2020 εγγυητική επιστολή συμμετοχής του ΤΜΕΔΕ. Το δε γεγονός πως στις τρεις ανωτέρω εγγυητικές δεν αναφέρονται τα πατρώνυμα των *** και ***, μελών της ένωσης ουδόλως συνιστά λόγο απόρριψης της προσφοράς και τούτο πρώτον, διότι το άρ. 15.1 της διακήρυξης αναφέρει ότι πρέπει να περιλαμβάνεται η «πλήρης επωνυμία» των οικονομικών φορέων-μελών της ένωσης, η δε επωνυμία συνίσταται κατά τα κοινώς έχοντα στο ονοματεπώνυμο του φυσικού προσώπου, το δε πατρώνυμο αναφέρεται όχι ως συστατικό στοιχείο του επωνύμου, αλλά περαιτέρω προσδιοριστικά, δεύτερον, διότι σε κάθε περίπτωση δεν υφίσταται ενδεχόμενο σύγχυσης περί της ταυτότητας των ως άνω οικονομικών φορέων, αφενός λόγω του ονοματεπωνύμου τους, αφετέρου λόγω της μνείας στις εγγυητικές του ατομικού ΑΦΜ τους, ως και των διευθύνσεων αυτών. Επιπλέον, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί ελλιπούς διεύθυνσης στην Τρίτη ως άνω εγγυητική, ως προς τον ***, αναγράφηκε ως τέτοια διεύθυνση «***», ουδόλως δε ο αριθμός *** που αναφέρει η προσφεύγουσα συνιστά διεύθυνση, αλλά ταχυδρομικό κωδικό, ενώ ομοίως η μη αναφορά της πόλης «***» ειδικά σε αυτήν την εγγυητική, ασχέτως ότι δεν ζητήθηκε ο ταχυδρομικός κωδικός ή η πόλη της διεύθυνσης, δεν δύναται και πάλι, ένεκα της αναφοράς της στις άλλες 2 εγγυητικές, της μνείας του ΑΦΜ του ανωτέρω και στις 3 εγγυητικές, ως και της επωνυμίας του, αλλά και της κοινώς

αναφερομένης οδού, να άγει σε οιαδήποτε σύγκυση ως προς την ταυτότητα του ως άνω μέλους της ένωσης. Άρα, κατ' απόρριψη του έκτου ως άνω λόγου κατά της πρώτης παρεμβαίνουσας, δεν προκύπτει καμία ούτε καν επουσιώδης πλημμέλεια των ως άνω εγγυητικών, ενώ και αν ακόμη θεωρηθεί ότι οτιδήποτε εκ των ανωτέρω συνιστά έλλειψη, πάντως είναι όλως επουσιώδης, ουδόλως δημιουργώντας ενδεχόμενη σύγκυση ταυτοπροσωπίας των οικείων μελών που αφορούν οι εγγυητικές και άρα, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, δεν δύνανται να άγουν σε αποκλεισμό της προσφοράς. Με τον δε πέμπτο λόγο της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα μέλη της πρώτης παρεμβαίνουσας δεν αναφέρουν ποσοστά συμμετοχής των μελών της και κατανομής μεταξύ τους αμοιβής ούτε αναφέρουν τον εκπρόσωπο/συντονιστή της κοινοπραξίας, παρά παραπέμπουν στο από 24-9-2020 προσύμφωνο σύστασης κοινοπραξίας, στο οποίο και πάλι δεν αναφέρονται τα ποσοστά συμμετοχής και ο εκπρόσωπος συντονιστής της. Πάντως, κατά το άρθρο 3.1 της διακήρυξης που αφορά την εν γένει προς υποβολή προσφορά, ορίζεται ότι «Η ένωση οικονομικών φορέων υποβάλλει κοινή προσφορά, η οποία υπογράφεται ψηφιακά είτε από όλους τους οικονομικούς φορείς είτε από εκπρόσωπο τους νομίμως εξουσιοδοτημένο. Στην προσφορά επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του κάθε μέλους της ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής.». Άρα, αφενός δεν επιβάλλεται αναγκαία οι ως άνω πληροφορίες να παρέχονται δια του ΤΕΥΔ, εφόσον δεν αποκρίνονται σε συγκεκριμένα ερωτήματα και ενώ, εν προκειμένω, δεν υπάρχει κανένα ειδικό περί κατανομής εργασιών και αμοιβών υποερώτημα στο ΤΕΥΔ, ενώ τα μόνα περί ενώσεως ερωτήματα του ΜΕΡΟΥΣ II.A του ΤΕΥΔ ερωτούσαν αν ο οικονομικός φορέας συμμετέχει από κοινού με άλλους, με θετική ή αρνητική δυνατή απάντηση και εάν ναι, α. να αναφέρει τον ρόλο του οικονομικού φορέα στην ένωση ή κοινοπραξία με ενδεικτική σημείωση «(επικεφαλής, υπεύθυνος για συγκεκριμένα καθήκοντα...)), β. να αναφερθούν οι άλλοι οικονομικοί φορείς-μέλη της ένωσης και γ. να αναφερθεί η κατά περίπτωση επωνυμία της συμμετέχουσας ένωσης ή κοινοπραξίας. Επομένως,

δεν υφίστατο ειδικό περί κατανομής αμοιβής ερώτημα και άρα, αυτό αρκούσε να προκύπτει εξ οιοδήποτε στοιχείου της προσφοράς, ομοίως δε, δεν υπήρχε ερώτημα με σαφές αντικείμενο την έκταση συμμετοχής του μέλους της ένωσης, αλλά μόνο σχετικά με τον εν γένει ρόλο αυτού. Αφετέρου και σε κάθε περίπτωση, πέραν του ότι δεν υπήρχε υποχρέωση αναφοράς των μη ερωτώμενων και δη, με σαφήνεια στοιχείων εντός του ΤΕΥΔ, σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε να προκύπτει εκ της προσφοράς η κατανομή αμοιβής, αλλά και επιπλέον αυτής και η έκταση και το είδος συμμετοχής του κάθε μέλους της ένωσης, αφού κατά τον ως άνω όρο 3.1, η κατανομή αμοιβής συνιστά μέρος και επιμέρους ζητούμενο («συμπεριλαμβανομένου...») της έκτασης και είδους συμμετοχής κάθε μέλους της ένωσης. Πλην όμως, στο από 24-9-2020 ιδιωτικό προσύμφωνο σύστασης της πρώτης παρεμβαίνουσας, αναφέρεται ότι «2.3 Η συμμετοχή στα κέρδη και τις ζημίες της Κοινοπραξίας ανέρχεται ως εξής: Η πρώτη των συμβαλλομένων 100% επί των ηλεκτρομηχανολογικών εργασιών, η δεύτερη των συμβαλλομένων 100% επί των οικοδομικών εργασιών και 100% επί των εργασιών οδοποιίας, ενώ ο τρίτος των συμβαλλομένων 100% επί των έργων πρασίνου. 3. Για την υποβολή της προσφοράς συμφωνείται ότι οι συμβαλλόμενοι θα εκπροσωπήσουν από κοινού την ανωτέρω Κ/ξια έναντι του κυρίου του έργου, σε όλα τα στάδια διεξαγωγής του διαγωνισμού και μέχρι πέρας αυτού.». Επομένως, αναφέρεται μόνο κατανομή αμοιβής, ως συναγόμενη εκ της συμμετοχής στα κέρδη και τις ζημίες, ουδόλως όμως η κατανομή εκτέλεσης, η οποία δεν δύναται να συναχθεί αυτομάτως από την παραπομπή της συμμετοχής στα κέρδη επί αναφοράς ποσοστού επί ομάδων εργασιών. Τούτο διότι δεν αποκλείεται, να μεν η αμοιβή να κατανέμεται σε ποσά προκύπτοντα εκ παραπομπής σε προϋπολογισμούς και εκπτώσεις επί επιμέρους ομάδων εργασιών, πλην όμως τα μέλη της ένωσης να εκτελέσουν άλλες ή και άλλες εργασίες από αυτές της παραπεμπόμενης ομάδας ως προς την αμοιβή τους. Συνεπώς, δεδομένου ότι ούτε στα ΤΕΥΔ των μελών της ως άνω πρώτης παρεμβαίνουσας αναφέρεται η έκταση συμμετοχής στις εργασίες και την εκτέλεση της σύμβασης, πέραν του ότι όλα τα μέλη της, δηλώνουν γενικώς τον εαυτό τους ως «ΜΕΛΟΣ» της ένωσης, προκύπτει επί ποινή

αποκλεισμού, παράβαση της ανωτέρω προσφοράς. Επιπλέον δε, τούτου, εν τέλει, ενώ στο ΤΕΥΔ, που πάντως περιελάμβανε ερώτημα περί ρόλου στην ένωση, ερώτημα στο οποίο έπρεπε να απαντηθεί και η ιδιότητα κάθε μέλους, αλλά και προφανώς, ο ρόλος ενός εξ αυτών ως εκπροσώπου/συντονιστή, όλα τα μέλη της πρώτης παρεμβαίνουσας δήλωσαν απλώς ότι θα είναι «μέλη», χωρίς κανένα εξ αυτών να ονομαστεί ως εκπρόσωπος/συντονιστής», με συνέπεια να μην έχει δηλωθεί εκ του ΤΕΥΔ τέτοιος «εκπρόσωπος/συντονιστής», εν τέλει δια του ως άνω προσυμφώνου προκύπτει ότι ούτε εκεί δηλώθηκε τέτοιος «εκπρόσωπος/συντονιστής». Και τούτο όχι μόνο επειδή δηλώθηκε ότι όλοι θα εκπροσωπούν από κοινού την κοινοπραξία και άρα, δεν θα υπάρχει κανείς συντονιστής, αλλά ιδίως διότι ακόμη και αυτή η δήλωση δεν αναφέρεται σε εκπροσώπηση και συντονισμό κατά την εκτέλεση, αλλά αποκλειστικά σε εκπροσώπηση «σε όλα τα στάδια διεξαγωγής του διαγωνισμού και μέχρι πέρας αυτού». Άρα, η παραπάνω δήλωση αναφέρεται αποκλειστικά στην υποβολή και την εκπροσώπηση κατά την υποβολή, κοινής προσφοράς, ως και την επικοινωνία με την αναθέτουσα κατά το διάστημα του διαγωνισμού και μέχρι την ανάθεση της, σύμβασης, ουδόλως όμως εκτείνεται και δη, κατά ρητή και σαφή περί χρόνου ισχύος της ρύθμισης περί κοινής εκπροσώπησης, δήλωση αυτών, στο στάδιο της εκτέλεσης της σύμβασης. Εξάλλου (ΣΤΕ ΕΑ 163/2020, σκ. 13), ο όρος «εκπρόσωπος/συντονιστής» αναφέρεται «όπως προκύπτει από το εννοιολογικό του περιεχόμενο, στον συντονιστή της ένωσης, δηλαδή στο μέλος που είναι επιφορτισμένο να συντονίζει, διά του επιστημονικού και τεχνικού του προσωπικού, τεχνικά και οργανωτικά τα λοιπά μέλη της κατά την εκτέλεση της σύμβασης και να εκπροσωπεί κατά τούτο την ένωση έναντι του αναθέτοντος φορέα για την παραγωγή του σύνθετου αντικειμένου της εργολαβίας, και ταυτίζεται με τον όρο 'επικεφαλής εταίρος', όπως αυτός χρησιμοποιείται στην προεκτεθείσα αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2014/25/ΕΕ και με τον όρο 'συντονιστής', όπως αυτός χρησιμοποιείται στο πεδίο του ΕΕΕΣ που αναφέρεται στον ρόλο του οικονομικού φορέα στην ένωση και αντιστοιχεί στην απαίτηση της διακήρυξης περί ορισμού εκπροσώπου/συντονιστή». Συνεπώς, ρύθμιση περί εκπροσώπησης έως το πέρας του διαγωνισμού δεν

συνεπάγεται ούτε δύναται να ερμηνευθεί ως ορισμός συντονιστή/επικεφαλής εταίρου/εκπροσώπου υπό την ανωτέρω έννοια ούτε άλλωστε, η κατανομή αμοιβής μπορεί να εκληφθεί ως κατανομή εργασιών, καθώς αμφότερες οι συναγωγές θα προκαταλάμβαναν τη βούληση των μελών της ένωσης και θα οδηγούσαν σε εκ της αναθέτουσας ή εκ της ΑΕΠΠ ορισμό κατανομής εργασιών και είδους/έκτασης συμμετοχής ως και συντονιστή της ένωσης κατά την εκτέλεση, προς το πρώτον συμπλήρωση εξαρχής και ρητά επί ποινή αποκλεισμού απαιτούμενου, στοιχείου και δήλωσης της προσφοράς. Άρα, δεν δηλώθηκε τελικά όχι απλά στα ΤΕΥΔ των μελών της, αλλά σε κανένα στοιχείο της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας ούτε η ανά μέλος έκταση εργασιών και συμμετοχής κατά την εκτέλεση κατ' είδος εργασιών και μέρος αυτών ούτε όμως συντονιστής/εκπρόσωπος της έναντι της αναθέτουσας, παρά μόνο ρυθμίσθηκε η αυτοτελώς ζητούμενη κατανομή αμοιβής και η εκπροσώπηση της ένωσης κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού και επομένως, για αμφότερους τους ανωτέρω, αντιστοιχούντες σε παράλειψη επί ποινή αποκλεισμού στοιχείων της προσφοράς, δύο λόγους και κατ' αποδοχή των ισχυρισμών της προσφεύγουσας, η προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας είναι αποκλειστέα.

5. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής της πρώτης παρεμβαίνουσας, να απορριφθεί δε καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής της δεύτερης παρεμβαίνουσας. Να απορριφθεί η πρώτη Παρέμβαση και να γίνει δεκτή η δεύτερη Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας.

6. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί το παράβολο με αρ. *** και ποσού 10.100,25 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την πρώτη Παρέμβαση.

Δέχεται τη δεύτερη Παρέμβαση.

Ακυρώνει την Απόφαση με αρ. 318/2020 Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας αρχής, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου με αρ. *** και ποσού 10.100,25 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 31-12-2020 και εκδόθηκε την 8-1-2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΞΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ